

”עקומים” מאת מרטין שרמן

דמות: מקס

אני לא רציתי משולש ורוד, אתה אמרת לי שזה הכי נמוך אז לא רציתי, אני לא רוצה להיות הומו אז עבדתי על עסקה, כן אני טוב בזה. אני הולך לעבוד על הרבה עסקאות, הם לא יכולים להחזיק אותנו כאן בלי סוף, במוקדם או במאוחר הם ישחררו אותנו. אני רק "במעצר לצורכי הגנה" זה מה שהם אמרו. אני הולך להישאר בחיים. לאן אתה הולך? אין לי אל מי לדבר...אל תלך לא חשבת שאני אעבור את הרכבת???

אני הולך להישאר בחיים.
אני עשיתי. עשיתי עסקה
..הם אמרו שאם אני.. אם אני אוכל.. הם אמרו
אני עשיתי.. הם לקחו אותי.. לתוך החדר ההוא... הם לקחו אותי לחדר ההוא
..ברכת
..והם אמרו תוכיח שאתה לא
..הומו
..איתה
..הם אמרו, אם אתה.. ואני עשיתי
..שכבתי איתה
...רק. אולי...אולי בת שלוש עשרה... היא הייתה אולי... היא הייתה מתה
כדור ב.. היא הייתה... כמו מלאך... להציל את חיי... רק התחילו.. השדיים
שלה.. רק התחילו... והם אמרו... תוכיח שאתה...
הרבה מהם מסתכלים... שותים... "הוא קצת עקום" הם אמרו, "הוא לא יכול.."
...אבל אני הצלחתי

אני לא.. אני לא... יודע. רציתי להישאר בחיים
אני אמרתי "אני לא הומו" והם צחקו, ואני אמרתי "תנו לי כוכב צהוב" והם אמרו
". בטח, תנו לו להיות יהודי הוא לא הומו" והם צחקו הם נהנו
..אבל... אני... קיבלתי... את... הכוכב... שלי